Avgörande

1) Överklagandet ogillas.

2) Noko Ngele ska bära sina rättegångskostnader.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 oktober 2011 — Kommissionen mot Italien

(mål C-302/09)

”Fördragsbrott — Statligt stöd — Stöd som getts till företag i Venedig och Chioggia — Nedsättning av sociala avgifter — Återkrav”

1. *Stöd som ges av en medlemsstat — Återkrav av olagligt stöd — Tillämpning av nationell rätt — Villkor — Genomförande av ett förfarande genom vilket ett omedelbart och verksamt verkställande av kommissionens beslut säkerställs (Artiklarna 88.2 EG och 249 EG; rådets förordning nr 659/1999, artikel 14.3) (se punkterna 35 och 36 och 38)*

2. *Talan om fördragsbrott — Skyldigheten att återkräva olagligt stöd har inte iakttagits — Grunder för försvar — Absolut omöjligt att genomföra — Bedömningskriterier — Svårt att genomföra — Kommissionens och medlemsstatens skyldighet att samarbeta för att finna en lösning som är förenlig med fördraget (Artiklarna 10 EG och 88.2 EG) (se punkterna 40–42)*

3. *Stöd som ges av en medlemsstat — Återkrav av olagligt stöd — Tillämpning av nationell rätt — Beslut av den nationella domstolen om uppskov med verkställigheten — Tillåtet — Villkor (Rådets förordning nr 659/1999, artikel 14.3) (se punkterna 45–47)*

4. *Stöd som ges av en medlemsstat — Återkrav av olagligt stöd — Skyldighet — Skyldighet att omedelbart och verksamt verkställa kommissionens beslut — Tidigare lagstiftningsåtgärder för att säkerställa att kommissionens beslut verkställs — Åsidosättande av skyldigheten (Artiklarna 88.2 EG och 249 EG) (se punkterna 53–55)*

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskriva fristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artiklarna 2, 5 och 6 i kommissionens beslut 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter (delgivet med nr K(1999) 4268) (EGT L 150, s. 50).

Domslut

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5 i kommissionens beslut 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter, genom att inte inom den föreskrivna fristen hos stödmottagarna återkräva de stöd som utbetalats i enlighet med nämnda stödordning, som genom ovannämnda beslut förklarats vara olaglig och oförenlig med den gemensamma marknaden.

2) Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 6 oktober 2011 — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni m.fl. mot kommissionen

(förenade målen C-448/10 P–C-450/10 P)

”Överklagande — Kompensation för expropriation som genomförts för allmännyttiga ändamål — Förlängning av en förmånlig taxa för elleveranser — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden och enligt vilket stödet ska återkrävas — Begreppet fördel — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Tolkning av nationell rätt — Missuppfattning — Begrepp — Uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till sakprövning och att det är ogrundat”